

یوسفی اشکوری: روند پرونده

قتل های زنجیره ای را به مردم

اطلاع دهید

مجید شریف از اندیشمندی است که سال گذشته خبر مرگ مشکوک وی ذهن اهل قلم و مطبوعات را به خود مشغول ساخت و پس از آن زنجیروار تی چند از روشنفکران جامعه بخاطر اندیشه هایش به قتل رسیدند، به همین مناسبت در مراسمی که در روز پنجشنبه هفته گذشته برگزار شد

یوسفی اشکوری در وصف خصوصیات مجید شریف و قتل های زنجیره ای به سخنرانی پرداخت، به گزارش رسیده از تهران یوسفی اشکوری در این مراسم گفت: پس از پیامبران اهل قلم هستند که رسالت آگاهی بخشی به مردمان را به عهده دارند و شهیدان اهل قلم خصوصاً شهیدان دوره معاصر همچون میرزاده عشقی، ارانی، شیرازی و شهیدان اهل قلم زمان پهلوی دوم و بعد از آن و بطور خاصی در یکسال اخیر مجید شریف، بوینده، مختاری، پیروز دوانی و میرعلایی از پیام اوران آزادی و عدالت بودند.

وی افزود: اگر کسی در مسیر آرمان های انسانی و آگاهی و آزادی بکوشد مجاهد در راه خداست و اگر در این راه کشته شود شهید تلقی می شود و شهید یعنی گواه، اگر اهل قلمی در راه آزادی مردم شهید شود به تعبیر زیبای دکتر شریعتی «سار» جامعه است و خون سار، خون شهیدی است که به ناحق کشته شده و از جان سار می رود و در بام خانه ها ققنوس وار چنان ناله سر می دهد که همگان را بیدار می کند و خون خواه خون خویش است.

اشکوری ویژگی های شریف روشن بینی و گستاخی در اندیشه را برشمرد و در ادامه گفت: شریف از پرسش و از شک کردن نمی ترسید، او همواره با تمام گروه های سیاسی ارتباط داشت اما نه برای مقام و آب و نان بلکه بخاطر کشف حقیقت و دانستن.

وی افزود: روشنفکری که برخلاف جریان آب شنا نکند نمی تواند برای توده های مردم مثبت باشد، این جمله، جمله تمام دردمندان و زجرکشیده های عالم است، ویژگی سوم شریف صداقت در روابط بود، سیاست پر از نینزنگ است، «محمد عبده» یکی از روشنفکران هنگامی که به مصر آمد گفت: «من به خدا پناه می برم از لفظ و معنای سیاست، چرا که در سیاست خلوص و صداقت وجود ندارد.»

اشکوری افزود: نسل کشی تنها کشتن جسم انسانها نیست بلکه

بدتر از آن کشتن اندیشه های یک نسل است، مجید از زمانی که به ایران بازگشته بود تا لحظه ای که به طرز مشکوکی مرد همواره او را بارها به مرگ تهدید کرده بودند.

یوسفی اشکوری در بخش پایانی سخنرانی خود گفت: یکسال از مرگ مجید شریف و قتل های شوم زنجیره ای می گذرد و در روزهای آینده بزرگداشت هایی برای دیگر روشنفکران که به قتل رسیدند نیز برگزار خواهد شد و متأسفانه هنوز بعد از یکسال معلوم نشده است که ماجرا از چه قرار بوده است، اگر چه یک نهاد رسمی در ابتدا مسئولیت را پذیرفت که در جای خود اقدام شجاعانه ای بود اما نباید از آنکه سازمان قضایی نیروهای مسلح ادامه کار را به دست گرفت قضیه به گونه دیگری رقم خورد.

من از موضع یک شهروند ایرانی و دوست مجید شریف می پرسم که در طول این یکسال اطلاعیه هایی که در زمینه قتل های زنجیره ای صادر شد چه دردی از جامعه را رفع کرده است آیا این حق خانواده های قربانیان نیست که از حق خود آگاه شوند؟ آیا وکلا و اولیاء دم نباید از حق آنان با خبر شوند؟ اگر هم اطلاعیه ای داده می شود بجای رفع ابهام، ابهام را بیشتر می کند، آیا مردم و خانواده پیروز دوانی نباید بدانند که بالاخره پیروز دوانی چه شد، اگر مرده جنازه اش کجاست و اگر زنده است، کجاست؟ چرا مقامهای رسمی اظهارنظر نمی کنند؟

در حاشیه این مراسم گفتنی است که در جلسه یادبود شریف، *عباس امیرانتظام، الهه امیرانتظام، عزت الله سبحانی، دکتر زینب دانا و پرستو فروهنر در مراسم حضور داشتند.

* در خین برنامه مصاحبه ای از مجید شریف با رادیو ایران سابق پخش شد که در آن زمان شریف در سن ۱۷ سالگی مقام اول دانشگاه صنعتی شریف (آریامهر سابق) را کسب کرده بود، شریف در این مصاحبه رمز موفقیت خود را ایمان، پشتکار و تعادل ذکر کرد.

* در پشت سو سخنران این بیت به چشم می خورد: گرچه گوزها حاشیه جاده را فرا گرفته اند اما جاده به عدالت و آزادی راه می برد.

* در پایان مراسم از مادر مرحوم مجید شریف دعوت شد تا برای سخنرانی به پشت میکروفون بیاید که وی از شدت تالم نتوانست سخن بگوید.